

κι' εκείνος από τη μέση. 'Η κίνηση του δρόμου είχε σταματήσει και δυο-τρεις χοροφύλακες έμπόδιζαν τὸ πλῆθος νὰ πλησιάσῃ καὶ μὰ ἀνοιγάν τὸ δρόμο.

'Ο φαρμακοποιὸς δὲν μπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ ἕνα μορφασμὸ ἀπελπισίως. Ἐίχαν σπάσει τρία πλεῖρα καὶ τὰ δοντὰ τους εἶχαν ὀχίσει τὴν καρδιά της... Σφυγμὸς δὲν ὑπῆρχε πλέον. 'Η Κυρία μας εἶχε πεθάνει.

'Ο αστυνόμος, ἄνθρωπος σεβόμενος τοὺς τύπους, ἔβγαλε τὸ καπέλο του.

— Σὰς παρακαλῶ, Κύριε, νὰ δεχθῆτε τὸ συλλυπητήριά μου... καὶ ἂν θέλετε δώστε μου τὴ διεύθυνσί σας γιὰ νὰ φροντίσω περὶ τῆς μεταφορᾶς...

Ἦταν ἀνάγκη πιά νὰ ἐξηγηθῶ.

— Γιὰ τὴ μεταφορᾶ; ὄχι, Κύριε αστυνόμιε, ἡ κυρία αὐτὴ δὲν μένει μαζί μου... δὲν εἶχα μάλιστα τὴν τιμὴ οὔτε κἀν νὰ τὴν γνωρίξω. Βρισκόμουν ἐκεῖ ἀπάναντι θύαν εἶδα τὸ δυστύχημα καὶ ἔτρεξα κοντὰ της νὰ τὴν βοηθήσω... Ἐντούτοις ἂν θέλετε τὸνομά μου εὐχαρίστως...

Μ' εὐχαρίστησε εὐγενικά καὶ παρετήρησε τὸ πτώμα.

— 'Η δυστυχισμένη! Θὰ κρατῆ ἄραγε καμμιὰ κάρτα ἐπάνω της!

— ἴσως νὰ βρισκεται κατὶ σὸ τσαντάκι της!

Τὸ κομψὸ μαροκινὸ τσαντάκι ἐκρέμετο ἀκόμα ἀπὸ τὸ χερὶ της. Τὸ τραβήξαμε ἀπὸ τὴν ἀλυσίδα καὶ ὕστερα ἀπὸ πολὺ κόπο κατορθώσαμε νὰ τὸ ἀποσπᾶσουμε.

Εἶνε ἀλήθεια πολὺ δύσκολο νὰ περιγράψουμε τὸ τί περιεῖχε αὐτὸ τὸ τσαντάκι. Καὶ τί δὲν βρισκότανε ἐκεῖ μέσα: ἄς δοῦμε τέλος πάντων. Ἀπάνω-ἀπάνω διάφορα φαρμακευτικὰ προϊόντα, σονανάκια, πακετάκια, κουτάκια... Κατόπιν ἕνα σημείωμα, μὴ λιγλόγη ἐπιστολὴ διπλωμένη στὰ τέσσερα. Τὴν ἀνοίξαμε. 'Ο χαρακτήρ ἀνδρικός: Ἐγγραφε: «Σὲ περμένο σήμερα μὲ θύονα I...». Ὑπῆρχαν ἀκόμη σὸ τσαντάκι της μερικὲς φωνογραφεῖς παρμένες προφανῶς μὲ μαγνήσιο καὶ μὴ τράπουλα ἀπὸ μικρὰ χαρτάκια ποὺ δὲν εἶχε σφραγιστῆ ἀπὸ τὸ τελωνεῖο. Ὅλα αὐτὰ τακτοποιημένα, τοποθετημένα προσεκτικὰ στὰ διάφορα τσεπάκια τῆς τσάντας. Κάτω-κάτω σὲ μὴ τελευταία τσεπάκι δ' αστυνόμος ἀνεκάλυψε ἐπὶ τέλους μὴ θήκη ἀπὸ κροσίνιο μαροκινὸ δέμα μέσα στὴν ὁποία εὐρισκόμενα κλεισμένα μερικὰ ἐπισκεπτήρια, ποὺ εἶχαν τυπωθῆ σύμφωνα μὲ τὴν τελευταία λέξη τῆς μόδας καὶ μὰς ἀπεκάλυπταν τὸ ὄνομα τῆς οἰκίας ἀγνώστου:

Κυρία X...

— Κυρία X... ἐπαγέλαθε ὁ Ἀστυνόμος κατάπληκτος... Μὰ τότε... πρόκειται περὶ τῆς Κυρίας τοῦ Ὑπουργοῦ;... Πέρασαν μερικὲς στιγμὲς σιωπῆς. Ἐκτύπησε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον στὰ μάτια καὶ ὕστερα καὶ οἱ δυὸ ὄρξαμε τὰ μάτια μας σὸ τσαντάκι. Ἀλλὰ ὁ Ἀστυνόμος δὲν ἦταν ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τὰ χάνουν εὐκόλα. — Μαθίε, φώναξε στὸν χοροφύλακα ποὺ ὄρθιος στὴν πόρτα τοῦ φαρμακείου, ἀπεμάρκυνε τὸν περιέργους... Μαθίε, τρέξε, τρέξε γρήγορα στὸν Ὑπουργὸ τῆς Συγκοινωνίας... Ναι, ναί... στὸν ἕνα X... ὁδὸς Συρὲν 50... καὶ εἰδοποίησε διὰ τὴν Κυρία X... συνέβη ἕνα δυστύχημα...

Καὶ ὕστερα θύαν μέινωμε μόνοι μὸν εἶπε: — 'Η κυρία X... ἀνῆκε στὴν ἀνωτέρα τάξι τῶν Παρισίων, εἶταν πολὺ ἀξιότιμη κυρία... Καταλαμβάνετε λοιπὸν γιὰτί εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ σὰς ζητήσω ἀπολύτῃ ἐχευμένη... Καὶ πέρνοντας τὴν τσάντα τὴν ἔβαλε στὴν τσέπη τοῦ καλτοῦ του. 'Η ὁδὸς Συρὲν δὲν εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὸ Φαρμακεῖο. Σὲ λίγη ὥρα, διασχίζοντας τὸ πλῆθος τῶν περιέργων ποὺ εἶχε πολιορκήσει τις πόρτες τοῦ Φαρμακείου, μὴ μικρὴ κολελίτσα δώδεκα μόλι; ἔτων, μπῆκε ὀρθμητικῇ καὶ σωρικιστικῇ ἐπάνω σὸ πτώμα τῆς Κυρίας X...

— Μαριά... μαριάκα μου, ἐφώναξε... Λίγο πῶ ὕστερα, ἀπὸ πῶς της, ἐφθασε ἕνας κύριος χωρὶς καπέλο, Ἦσαν κι' αὐτὸς λαχανιασμένος. Μόλις τὸν ἀντίκρουσε τὸν ἀνεγνώρισα, τὸν εἶχα ἰδῆ χίλις φορὲς στὴ Βουλῆ. Μία τρομερὴ ἀγωνία διεγράφετο σὸ πρόσωπό του. Προφανῶς προσπαθοῦσε νὰ συγκρατήσῃ τὰ δάκρυά του.

Τὸ κοριτσάκι εἶχε πέσει στὰ γόνατα ἐπάνω σὸ πτώμα τῆς μητέρας του καὶ ἔκλαιγε μὲ δυνατοὺς λυγμούς. Ὁ σὺζυγος σκέπαζε τὸ πρόσωπο μὲ τὰ χερία του καὶ γονάτιζε ἐπίσης. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ προσποιημένης ἀπελπισίας. Ἐκλάιγε στ' ἀλήθεια...

Ἐπέρασαν μερικὰ δευτερόλεπτα ἀπεριγράφτου σπαραγμοῦ. Τέλος ὁ Κύριος X. σηκώθηκε μὲ μάτια κατακόκκινα. 'Η ὁδὴν ἦταν ζωγραφισμένη στὴν ὄψη του. Μὲ φωνὴ συντηρημένη ἐπρόφερε:

— Πὼς μπόρεσαν νὰ σὲ ἀναγνωρίσουν;... Πὼς μπόρεσαν; — Ἀπὸ ἕνα ἐπισκεπτήριό ποὺ κρατοῦσε σὸ χερὶ της, ἀπῆντης ἀμέσως ὁ αστυνόμος χωρὶς νὰ διατάξῃ...

'Ο Κύριος X. τὸν εὐχαρίστησε μὲ ἕνα νεῦμα τῆς κεφαλῆς. Εἶχε πάρει τὸ μανδύ τῆς γυναίκας καὶ τὸ φίλοσε... τὸ φίλοσε...

Ἐξάφνα, κατὶ φάνηκε πὼς ζήσῃ τριγύρω του... — Ποῦ εἶνε; ποῦ εἶνε τὸ τσαντάκι της; 'Η γυναῖκα μου τὸ κρατοῦσε πάντοτε μαζί της. Ἐνα τσαντάκι μὲ χρυσοῦ σούτα...

— Ὅχι! ἀπῆντης πάλι ὁ αστυνόμος. Ὁ πρῶτος ποὺ ἐβοήθησε τὴν Κυρία X, ἦμουν ἐγὼ... Κύριε Ὑπουργέ... δὲν εἶδα τίποτα! Δὲν εἶδα κανένα τσαντάκι!... (Μετὰφρ.) Κ.Σ. Παράδχου

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

ΠΕΡΝΩΝΤΑΣ

Περνώνας ἀπὸ τὸ χωριό, κοιτάξω κι' ἔλεγε ἡ Μαριά: «Ναῖν νάνι τὸ μορφὸ. Κι' ἔμένα θεὲς νὰ μοῦ φανῆ πὼς κἀπια φώναζε φωνή»
«Χαρὰ στὸν πονηρὸ! χαρὰ στὸν πονηρὸ!»
Κι' ὡς ποὺ νὰ πῆς κουκούτσι μὰ καὶ τὸ κόφτω γὼ παπούτσι.
Περνώνας ἀπὸ τὴν ὄβλη, κόκκορα ἀκούω ποὺ διαλαλεῖ «Κίτρινου κικρί». Κι' ἔμένα θεὲς νὰ μοῦ φανῆ πὼς κἀπια φώναζε φωνή
«Βρὲ βάρ»
του μὰ γερεῖ! βρὲ βάρ' του μὰ γερεῖ!»
Κι' ὡς ποὺ νὰ πῆς κουκούτσι μὰ καὶ τὸ κόφτω γὼ παπούτσι.
Περνώνας ἀπὸ τὸ νερὸ, μπάκακος ἔσκουζε, θαρρῶ, «Μπάκακατὶ μπάκακατὶ». Κι' ἔμένα θεὲς νὰ μοῦ φανῆ πὼς κἀπια φώναζε φωνή
«Βρὲ δόσ»
του μὰ βουτιά! βρὲ δόσ' του μὰ βουτιά». Κι' ὡς ποὺ νὰ πῆς κουκούτσι μὰ καὶ τὸ κόφτω γὼ παπούτσι.
Περνώνας ἀπ' τοῦ μυλωνᾶ, ἀκούω 'να μίλο ποὺ γυρνᾶ «Κράκα κράκα κρακακί». Κι' ἔμένα θεὲς νὰ μοῦ φανῆ πὼς κἀπια φώναζε φωνή
«Βρὲ χῶσ»
τον σὸ σακκί! βρὲ χῶσ' τον σὸ σακκί!»
Κι' ὡς ποὺ νὰ πῆς κουκούτσι μὰ καὶ τὸ κόφτω γὼ παπούτσι.
Περνώνας τὴν ἀκρογιαλιά, παλαρισία ἀκούω λαλιῖ «Ἐγία μόλα, ἔγια λέσα». Κι' ἔμένα θεὲς νὰ μοῦ φανῆ πὼς κἀπια φώναζε φωνή
«Στ' ἀμπάρι κλειτ' τον μέσα! στ' ἀμπάρι κλειτ' τον μέσα.»
Κι' ὡς ποὺ νὰ πῆ! κουκούτσι μὰ καὶ τὸ κόφτω γὼ παπούτσι.
Περνώνας ἀπὸ τὰ σκολιά, μυθόφωνη ἀγρῶ ἑλαλι «Ἐλιῆ! Ν κι' ὄσεια! Ν ἀπαιτεῖ.» Κι' ἔμένα θεὲς νὰ μοῦ φανῆ πὼς κἀπια φώναζε φωνή
«Βρὲ τράβα του τ' ἀφτί! βρὲ τράβα του τ' ἀφτί!»
Κι' ὡς ποὺ νὰ πῆς κουκούτσι μὰ καὶ τὸ κόφτω γὼ παπούτσι.
Περνώνας ἀπὸ τὴ Βουλῆ, ρηθῶρον ἀκούω φωνὴ σαχλῆ «Τιμῆ! Συνειδίξασ'! Παρῆς!!!» Κι' ἔμένα θεὲς νὰ μοῦ φανῆ
«Βρὲ μούντζες δόσ' του τρεῖς! βρὲ μούντζες δόσ' του τρεῖς!»
Κι' ὡς ποὺ νὰ πῆς κουκούτσι μὰ καὶ τὸ κόφτω γὼ παπούτσι.

(Ταμπουρᾶς καὶ Κόπανος) *Ἀλεξ. Πάλλης

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ πρὸς ἀγορὰν τὰ κάτωθι βιβλία:—Τὸ «Γασκόμα τ' Αἰ Ρόκκου» μετφρ. Γουζέλη, Ὁ Βασιλεὺς τῶν Βουνῶν» ἀπὸ Ἐδμ. Ἀμπου, μετφρ., «Συλλογὴ Ὀμιωδῶν Ἀσμάτων» Ζαμπέλου, «Σονέντα» Στ. Μαρτζῶκη, «Ἐξωτικά» ποιημ. Γ. Πολέμη, «Τὸ Φίλημα» ποιημ. Γ. Τριτσῆ, «Ἀνθρώπος τοῦ Κόσμου» Γρ. Ξενοπούλου, Γράφματα κ. Χ. Στάμ. περιοδικ. «Μπουκέτο».

